

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 26 päivänä tammikuuta 2000

N:o 25—27

SISÄLLYS

N:o		Sivu
25	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta	49
26	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 maksettavasta pohjoisesta tuesta	58
27	Valtioneuvoston päätös kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2000	67

N:o 25

Valtioneuvoston päätös

maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 maksettavasta Etelä-Suomen kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan Etelä-Suomen maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 kotieläintalouden ja puutarhatalouden kansallista tukea siten kuin tässä päätöksessä säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Puolisot

Tässä päätöksessä tarkoitetaan *puolisolla*

aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle viljelijälle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 1999 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisomistajana tai yhdessä vanhempien-

sa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka ei täytä 3 §:n 3 momentissa mainittua edellytystä.

4 §

Tuen saamisen edellytyksiä

Kotieläintalouden tukien, lukuun ottamatta 6 §:ssä ja 8 §:n 2 momentissa mainittuja tukia, maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä hallitsee kesäkuun 1 päivänä 2000 omistajana, vuokramiehenä taikka hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2000 aikana viljelyksessä olevaa peltoa vähintään kolme hehtaaria. Viljelyksessä olevaksi pelloksi luetaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto sekä viljelykiertoon liittyvä kesanto ja kunnostuskesantona ilmoitettu maatalousmaa kuten myös viherlannoitusala. Puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan kuitenkin maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2000 on vähintään puoli hehtaaria.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Viljelyksessä olevaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa lain maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen

edellytyksenä on, että tuen saaja edellä 1 momentissa mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 1 päivänä 2000 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 2000 käytettävää kasvihuonetta. Kasvihuonetuotannon tuen maksaminen edellyttää lisäksi, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliometriä.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhäisempikin ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuet maksetaan alueittain eriyttynä noudattaen liitteessä 1 olevaa aluejakoa. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

2 luku

Kotieläintalouden tuet

6 §

Maidon tuotantotuki

Maidon tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta vuodelta 2000 enintään seuraavasti:

Alue	mk/kg
Ulkosaaristo, alueet A ja B	0,45
Manner-Ahvenanmaa	0,45
Muu A- ja B-alue	0,37

Vuonna 2000 tammikuun 1 päivän ja maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tuotantotukea voidaan maksaa sille tuotantomäärälle, jolta ei peritä maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua. Huhtikuun 1 päivästä 2000 alkaen tuotantotukea voidaan maksaa enintään tuottajan hallinnassa olevan maidon tilakohtaista viitemäärää vastaavalle tuotantomäärälle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tar-

kemmat säännökset tuotantotuen maksatusmenettelystä, maidon laatuvaatimuksista ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

7 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuottajan hallinnassa tuen määrätymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Eläinmäärä muunetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 2 mukaisia kertoimia.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen määrätymisajankohdista, tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Jos eläinten lukumäärä tuen määrätymisajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein tuen määrätymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Alueet A ja B	
emolehmät	420
sonnit, 6 kk ja yli	2 210
uuhet	2 260
kutut	2 260
siat	1 930
kanat	1 705
muu siipikarja	950
hevokset	1 600

Lisätukea maksetaan alueiden A ja B saaristoalueilla enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Ulkosaaristo	
emolehmät ja lypsylehmät	1 240
muut naudat, 6 kk ja yli	2 570
uuhet	2 570
lihasiat	150
kanat	230

Sisäsaaristo
naudat, 6 kk ja yli sekä uuhet 1 240

Manner-Ahvenanmaa
naudat 6 kk ja yli, lukuun ottamatta
lypsy- ja emolehmiä 245
uuhet 245
lihasiat 60
kanat 230

Emolehmistä ja uuhista maksetaan tukea enintään tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 5 eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 1999. Kutuista ja hevosista tukea ei makseta, jos niistä kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö eläinlajia kohden.

Kanojen tukea voidaan maksaa enintään 260 eläinyksiköstä tuen saajaa kohden. Kanojen osalta enintään neljän kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Kanojen määrän perusteella tukea voidaan maksaa enintään 58 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan kotieläintalouden tuen maksamiselle, vaikka tuen saaja ei täytä 4 §:n 1 momentin mukaisia edellytyksiä.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia ei makseta, jos maksettava määrä tuen hakijaa kohti on yhteensä alle 500 markkaa.

8 §

Teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavat tuet

Teurastamoissa tai teurastuspaikoissa teurastetuista hiehoista, joiden ruhopaino on vähintään 160 kiloa maksetaan tukialueilla A ja B tukea teurastettua hiehoa kohden enintään 710 mk/eläin.

Tammi-kesäkuussa 2000 teurastamoissa ja teuraspaikoissa teurastetuista sonneista, joiden ruhopaino on vähintään 220 kiloa maksetaan tukea enintään seuraavasti (mk/sonni):

Ulkosaaristo	
Tammi-helmikuu	1 030
Maalis-huhtikuu	655
Touko-kesäkuu	280
Manner-Ahvenanmaa	
Tammi-helmikuu	740
Maalis-huhtikuu	470
Touko-kesäkuu	200
Muu A- ja B-alue	
Tammi-helmikuu	675
Maalis-huhtikuu	430
Touko-kesäkuu	185

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavista eläimistä.

3 luku

Puutarhatalouden tuet

9 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltyjen koristekasvien tuotantoalan sekä avomaankurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti:

Kasvihuoneet alueilla A ja B	mk/m ²
— viljelykausi 7 kk tai yli	68
— viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	34

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden tuotantokauden tukena.

Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin,

tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 2000 enintään 116 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä edellytyksistä.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitautin, tulipalon tai muun vastaavan viljelijästä riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysimääräisenä.

Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

10 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tukea maksetaan tuen saajan 1.10.—31.12.2000 hallitseman kotimaisten avomaanvihannesten varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 2000 sadosta enintään liitteen 3 mukaisesti.

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvisten vähimmäislaatuvaatimukset ja että puutarhakasvien viljelyala on vähintään puoli hehtaaria. Satoa tuottavan pellon on sijaittava tukialueilla A tai B.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määrityspäätöksistä.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

4 luku

Erityiset säännökset

11 §

Tukien alentaminen ja epääminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole pitänyt 7 §:ssä ja 8 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläinkirjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

4) hakija ei ole pitänyt 10 §:ssä tarkoitettua tuen osalta puutarhatuotteiden varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista;

5) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä; tai

6) hakija on tuomittu rikoslain 17 luvun (563/1998) 14 tai 15 §:n mukaisesti rikoksiin tai hakija on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaiseen rikkomukseen sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

12 §

Menettelysäännökset

Teurastetuista hiehoista maksettavia tukia sekä eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilalla talouskeskus sijaitsee. Maidon tuotantotukea sekä 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua tukea haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Kasvihuonetuotannon tukea ja varastoin-

titukea haetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutuosastolta ja Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset 3 §:n 5 momentissa ja 7 §:n 9 momentissa tarkoitettujen lupien hakuajoista, hakuajan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä, hakemisesta noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinyksikköä kohti maksettavien tukien, teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavien tukien ennakoiden hakemisesta sekä ennakoiden määristä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

13 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Maa- ja metsätalousministeriö päättää 9 ja 10 §:ssä tarkoitettujen tukien yksityiskohtaisista tukiperusteista ja tukien määräytymisajankohdista.

14 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava EY:n komission 22 päivänä joulukuuta 1999 antamaa päätöstä Suomen liittymissopimuksen 141 artiklan mukaisen kansallisen tukiohjelman hyväksymisestä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

15 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien haku- ja valvontamenettelystä, maksatuksesta, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

16 §

Voimaantulo

Sitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2000 lähtien.

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä tammikuuta 2000.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Esa Hiiva

ETELÄ-SUOMEN KANSALLISEN TUEN ALUEJAKO

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski Tl, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä, Kalvola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi Tl, Luvia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, No-

kia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeala, Valkeakoski, Vammala, Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alueiden A ja B saaristoalueet

Ulkosaaristo

Brändö, Föglö, Houtskari, Iniö, Korppoo, Kumlinge, Kökar, Nauvo, Sottunga, Velkua ja Vårdö sekä saaria seuraavista kunnista: Dragsfjärd, Halikko, Hammarland, Inkoo, Kaarina, Kustavi, Lemland, Lemu, Merimasku, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Rymättylä, Sauvo, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku ja Uusikaupunki.

Sisäsaaristo

Saaria seuraavista kunnista: Hartola, Hauho, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kuhmoinen, Kuusankoski, Längelmäki, Padasjoki, Pälkäne, Sysmä ja Valkeala.

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Mariehamn, Saltvik ja Sund sekä Hammarlandin ja Lemlandin kunnista ne osat kuntaa, jotka eivät kuulu ulkosaaristoalueeseen.

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

Naudat, 2 v. ja yli	1	ey
Naudat, 6 kk — alle 2 v.	0,6	
Uuhet	0,15	
Kutut	0,48	
Emakot	0,7	
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013	
Broilerit	0,0053	
Broileremot	0,025	
Ankka-, hanhi- ja kalkkunaemot	0,026	
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013	
Hevoset, yli 6 kk		
— siitostammat (mukaan lukien ponitammat)	1	
— suomenhevonen	0,85	
— 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6	

ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN, LIHAELÄIMIKSI KASVATETTUIJEN KALKKUNOIDEN, HANHIEN JA ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUIJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

13 teurastettua lihasikaa	1	ey
223 teurastettua kalkkunaa	1	ey
325 teurastettua hanhea	1	ey
585 teurastettua ankkaa	1	ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1	ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1	ey

PUUTARHATUOTTEIDEN VARASTOINTITUEN ENIMMÄISMÄÄRÄT**TUORETUOTANTO**

	koneellisesti jäähdytetyt varastot mk/m ³	muut varastot mk/m ³
sipuli	90	60
porkkana	90	60
mukulaselleri	90	60
kiinankaali	90	60
purjo	90	60
jäävuorisalaatti	90	60
punajuuri	69	46
valkokaali	60	40
lanttu	50	33
kukkakaali	5	3

TEOLLISUUSTUOTANTO

	koneellisesti jäähdytetyt varastot mk/m ³	muut varastot mk/m ³
kukkakaali	75	50
mukulaselleri	75	50
sipuli	28	19
valkokaali	28	19
porkkana	9	6
punakaali	9	6

Valtioneuvoston päätös

maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 maksettavasta pohjoisesta tuesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 viljelyalaan perustuvaa tukea, kotieläintalouden ja puutarhatalouden tukea siten kuin tässä päätöksessä säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *puolisoilla* aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä; sekä

2) *nuorella viljelijällä* tuottajaa, joka tai jonka puoliso on alle 40-vuotias joulukuun 31 päivänä 1999.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle viljelijälle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema. Suomessa

asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 1999 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömuodossa tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Nuorten viljelijöiden tukea voidaan maksaa luonnollisille henkilöille tai luonnollisten henkilöiden muodostamille ryhmille. Ryhmille tukea voidaan maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ikää koskevan edellytyksen.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka ei täytä 3 §:n 3 momentissa mainittua edellytystä.

4 §

Tuen saamisen edellytyksiä

Viljelyalaan perustuvien pohjoisten tukien ja kotieläintalouden tukien, lukuun ottamatta 10 §:ssä mainittua tukea, maksamisen edel-

lytyksenä on, että viljelijä hallitsee kesäkuun 1 päivänä 2000 omistajana, vuokramiehenä taikka hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2000 aikana viljelyksessä olevaa peltoa vähintään kolme hehtaaria. Viljelyksessä olevaksi pelloksi luetaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto sekä viljelykiertoon liittyvä kesanto ja kunnostuskesantona ilmoitettu maatalousmaa kuten myös viherlannoitusala. Puutarhakasvien pohjoista hehtaaritukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea voidaan kuitenkin maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2000 on vähintään puoli hehtaaria.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Viljelyksessä olevaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamisorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa lain maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja edellä 1 momentissa mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 1 päivänä 2000 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 2000 käytettävää kasvihuonetta. Kasvihuonetuotannon tuen maksaminen edellyttää lisäksi, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliometriä.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhäisempikin ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuet maksetaan alueittain eriyttynä noudattaen liitteessä 1 olevaa aluejakoa. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

2 luku

Viljelyalaan perustuva pohjoinen tuki

6 §

Yleiset säännökset

Tuen perusteena on viljelijän hallinnassa kesäkuun 1 päivänä 2000 viljelyksessä oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 2000 aikana.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan ja yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artiklassa tarkoitettujen kasvinuotannon ympäristöehtojen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset hyväksyttävästä viljelytavasta ja ympäristönsuojelun vaatimuksista.

7 §

Pohjoinen hehtaarituki

Pohjoista hehtaaritukea maksetaan vuoden 2000 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

Alueet C1, C2 sekä

C2 pohjoinen ja saaristo	mk/ha
vehnä	500
ruis	800
sokerijuurikas	1 200
tärkkelysperuna	1 000
omina	920

Alueet C1—C4

avomaavihannekset, tilli ja persilja . 2 350

Pohjoista hehtaaritukea ei makseta, jos tuen yhteismäärä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuotaja kuuluu rekisteriin.

8 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea maksetaan vuoden 2000 kasvukauden ajan viljelyksessä olevasta peltoalasta enintään seuraavasti:

Alue	mk/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	200
C3	300
C4	600

Yleistä hehtaaritukea ei makseta, jos tuen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

9 §

Nuorten viljelijöiden pohjoinen tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan vuoden 2000 kasvukauden ajan viljelyksessä olevasta peltoalasta tukea alueilla C1—C4 enintään 160 markkaa hehtaarilta.

Nuorten viljelijöiden tukea ei makseta, jos tuen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

3 luku

Kotieläintalouden pohjoinen tuki

10 §

Maidon pohjoinen tuotantotuki

Maidon pohjoista tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta vuodelta 2000 enintään seuraavasti:

Alue	mk/kg
C1	0,51
C2	0,54
C2 pohjoinen ja saaristo	0,62
C3-P1	0,79
C3-P2	0,89
C3-P3, P4	1,04
C4-P4	1,31
C4-P5	1,84

Vuonna 2000 tammikuun 1 päivän ja maa-

liskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tuotantotukea voidaan maksaa koko tuotetusta maitomäärästä. Tukea ei kuitenkaan makseta siltä osin, kun maidosta peritään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92, jäljempänä maitokiintiöasetus, tarkoitettua lisämaksua.

Huhtikuun 1 päivästä 2000 alkaen maidon pohjoista tuotantotukea voidaan maksaa tuottajalle koko tuotetusta maitomäärästä, ei kuitenkaan siltä osin, kun maidosta peritään maitokiintiöasetuksessa tarkoitettua lisämaksua. Tuotantotuen maksamisen edellytyksenä on se, että tuottajalla on hallinnassaan tilakohtainen maidon viitemäärä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuotantotuen maksatusmenettelystä maidon laatuvaatimuksista ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

11 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuottajan hallinnassa tuen määrätymisajankohtana olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Eläinmäärä muunnetaan eläinyksiköiksi käyttäen liitteen 2 mukaisia kertoimia.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen määrätymisajankohdista, tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Jos eläinten lukumäärä tuen määrätymisajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein tuen määrätymisajankohtana vakiintunutta eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Alueet	C1	C2	C2 pohjoinen ja saaristo	C3 P1, P2	C3 P3, P4	C4 P4	C4 P5
emolehmät	770	770	1 215	1 665	1 665	2 765	2 765
sonnit, 6 kk ja yli	2 450	2 500	2 950	3 400	3 400	4 500	4 500
uuhet	2 450	2 500	2 950	4 900	5 500	6 600	8 200
kutut	2 450	2 500	2 950	4 900	5 500	6 600	8 200
siat	2 000	2 000	2 480	2 480	2 480	2 900	2 900
kanat	1 705	1 720	2 230	2 630	2 630	3 800	3 800
muu siipikarja	950	965	1 245	1 465	1 465	2 110	2 110
hevokset	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600	1 600

Emolehmistä ja uuhista maksetaan tukea enintään tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 5 eläinyksikköä suuremmalta määrältä kuin mistä hakijalle on maksettu tukea vuonna 1999. Kutuista ja hevostista tukea ei makseta, jos niistä kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö eläinlajia kohden.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia voidaan maksaa alueilla C2 pohjoinen ja saaristo enintään 300 eläinyksiköstä, alueella C3 enintään 200 eläinyksiköstä ja alueella C4 enintään 100 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Kanojen tukea voidaan alueella C1, C2, C2 pohjoinen ja saaristo maksaa enintään 260 eläinyksiköstä tuen saajaa kohden.

Kanojen osalta enintään neljän kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Kanojen määrän perusteella tukea voidaan maksaa enintään 24 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisesti syistä myöntää luvan kotieläintuen maksamiselle, vaikka tuen saaja ei täytä 4 §:n 1 momentin mukaisia edellytyksiä.

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia ei makseta, jos maksettava määrä tuen hakijaa kohti on yhteensä alle 500 markkaa.

12 §

Teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavat tuet

Teurastamoissa tai teurastuspaikoissa teurastetuista naudoista maksetaan tukea enintään seuraavasti:

Hiehot	mk/teurastettu eläin
C1	1 150
C2	1 150
C2 pohjoinen ja saaristo	1 440
C3	1 690
C4	2 200

Sonnit	mk/teurastettu eläin
C3-P1, P2	780
C3-P3, P4	1 080
C4-P4	1 080
C4-P5	1 980

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että hiehon teuraspaino on vähintään 160 kiloa sekä sonnien teuraspaino on vähintään 220 kiloa. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavista eläimistä.

4 luku

Puutarhatalouden pohjoinen tuki

13 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltyjen koristekasvien tuotantoalan sekä avomaakurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti:

Kasvihuoneet alueilla C1—C4	mk/m ²
— viljelykausi 7 kk tai yli	68
— viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	34

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta

tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden tuotantokauden tukena.

Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 2000 enintään 131 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä edellytyksistä.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitaudin, tulipalon tai muun vastaavan viljelijästä riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysimääräisenä.

Kasvihuonetuotannon pohjoista tukea ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

14 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tukea maksetaan tuen saajan 1.10.—31.12.2000 hallitsemien kotimaisten avomaavihannesten varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 2000 sadosta enintään liitteen 3 mukaisesti.

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvien vähimmäislaatuvaatimukset ja että puutarhakasvien viljelyala on vähintään puoli hehtaaria. Satoa tuottavan pellon on sijaittava liitteessä 1 määritellyllä pohjoisen tuen alueella.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin,

tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määräytisperusteista.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

15 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Tukea maksetaan liitteessä 1 määritellyllä pohjoisen tuen alueella poimittujen ja varastoitujen metsämarjojen ja -sienten pitkäaikaisesta varastoinnista aiheutuneiden kustannusten osittaiseen korvaamiseen. Tukea maksetaan metsämarjojen ja -sienten varastotilojen haltijoille vuosittain siten, että kokonaistuki on enintään 1,0 miljoonaa markkaa. Tuen suuruus varastoitua kiloa kohti voi olla enintään 2,0 mk/kg lakoille, 0,6 mk/kg muille metsämarjoille ja 2,5 mk/kg metsäsienille.

Varastointitukea voidaan maksaa edellä 3 ja 4 §:ssä säädetystä poiketen sellaiselle metsämarjojen tai -sienten arvonlisäverovelvolliselle varastotilojen haltijalle, joka toimii marja- tai sienikaupan taikka -jalostuksen alalla ja joka pitää luetteloa niistä poimijoista, joilta tässä pykälässä tarkoitettut tuotteet on ostettu.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

5 luku

Erityiset säännökset

16 §

Tukien alentaminen ja epäminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole täyttänyt 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja ehtoja;

4) hakija ei ole pitänyt 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista eläin- ja kasvinjalostusta eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä;

5) hakija ei ole pitänyt 14 ja 15 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta puutarhatuotteiden varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista;

6) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä; tai

7) hakija on tuomittu rikoslain 17 luvun (563/1998) 14 tai 15 §:n mukaisesti rikoksiin tai hakija on tuomittu eläinsuojelulain (594/1998) 54 §:n mukaiseen rikkomukseen sekä samalla määrätty rikoslain 17 luvun 23 §:n mukaiseen eläintenpitokieltoon.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

17 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaan perustuvia tukia, teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavia tukia sekä eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilalla talouskeskus sijaitsee. Maidon tuotantotukea haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Kasvihuonetuotannon tukea ja varastointitukea haetaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen maaseutusastolta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset 3 §:n 6 momentissa ja 11 §:n 9 momentissa tarkoitettujen lupien hakuajoista, hakuajan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä, hakemisesta noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinyksikköä kohti maksettavien tukien ja teurastetuista hiehoista ja sonneista maksettavien tukien ennakoiden hakemisesta sekä ennakoiden määristä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksen-

haussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

18 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Maa- ja metsätalousministeriö päättää 7, 13, 14 ja 15 §:ssä tarkoitettujen tukien yksityiskohtaisista tukiperusteista ja tukien määrätymisajankohdista.

19 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 4 päivänä toukokuuta 1995 (95/196/EY) ja 4 päivänä huhtikuuta 1997 (97/279/EY) antamien päätösten tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

20 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien haku- ja valvontamenettelystä, maksatuksesta, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä tammikuuta 2000.

Sitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2000 lähtien.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja *Esa Hiiva*

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkeli, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkylä, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielaavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkmila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahen, Rantsila, Rau-

talampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrvävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värtsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat.

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat.

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Lipperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsiä, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski.

Liite 2

ELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

Emolehmät	ey
Sonnit, 2 v ja yli	1
Sonnit, 6 kk — alle 2 v	0,6
Uuhet, kutut	0,15
Emakot, karjut	0,7
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileremot	0,025
Hanhi-, ankka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset, yli 6 kk	
— siitostammat (mukaan lukien ponitammat)	1
— suomenhevokset	0,85
— 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6

ELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHASIKOJEN JA NUORTEN SIITOKSEEN TARKOITETTUIJEN EMAKOIDEN TAI KARJUIJEN SEKÄ LIHAELÄIMIÄ KASVATETTUIJEN KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUIJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

13 teurastettua lihasikaa	1 ey
13 siitokseen myytyä nuorta emakkoa tai karjua	1 ey
223 teurastettua kalkkunaa	1 ey
325 teurastettua hanhea	1 ey
585 teurastettua ankkua	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 ey
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 ey

PUUTARHATUOTTEIDEN VARASTOINTITUEN ENIMMÄISMÄÄRÄT

TUORETUOTANTO

	koneellisesti jäähdytetyt varastot mk/m ³	muut varastot mk/m ³
sipuli	90	60
porkkana	90	60
mukulaselleri	90	60
kiinankaali	90	60
purjo	90	60
jäävuorisalaatti	90	60
punajuuri	69	46
valkokaali	60	40
lanttu	50	33
kukkakaali	5	3

TEOLLISUUSTUOTANTO

	koneellisesti jäähdytetyt varastot mk/m ³	muut varastot mk/m ³
kukkakaali	75	50
mukulaselleri	75	50
sipuli	28	19
valkokaali	28	19
porkkana	9	6
punakaali	9	6

N:o 27

Valtioneuvoston päätös**kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 2000**

Annettu Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 2000 pinta-alaperusteista kasvinviljelyn kansallista tukea siten kuin tässä päätöksessä säädetään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Puolisot

Tässä päätöksessä tarkoitetaan *puolisoina* aviopuolisoina ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa Suomessa vakinaisesti asuvalle viljelijälle, joka on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmä riippumatta siitä, mikä on ryhmän ja sen jäsenien oikeudellinen asema. Suomessa

asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että viljelijä tai hänen puolisonsa on 31 päivänä joulukuuta 1999 vähintään 18-vuotias, mutta ei yli 65-vuotias. Tukea voidaan maksaa alle 18-vuotiaalle vain, jos hän on solminut avioliiton tai jos hän harjoittaa maatilataloutta yhteisömuodossa tai yhdessä vanhempiensa tai heistä jomman kumman kanssa taikka jos tuen myöntämiseen on muita erityisiä syitä.

Jos kysymys on useamman viljelijän yhdessä harjoittamasta maatilataloudesta tai yhteisömuodossa harjoitettavasta maatilataloudesta, tukea voidaan maksaa, jos vähintään yksi maa- tai puutarhataloutta itse harjoittava viljelijä, yhtiömies, jäsen tai osakas täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Ikäedellytys ei koske julkisoikeudellista yhteisöä, yhdistystä, säätiötä, koulutilaa eikä vankilatilaa.

Maa- ja metsätalousministeriö voi, aikaisempi tuotanto huomioon ottaen, erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiselle myös sellaiselle tuen hakijalle, joka ei täytä 3 §:n 3 momentissa mainittua edellytystä.

4 §

Tuen saamisen edellytyksiä

Tuen saamisen edellytyksenä on, että vil-

jelijä hallitsee kesäkuun 1 päivänä 2000 omistajana, vuokramiehenä taikka hallintatasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla kasvukauden 2000 aikana viljelyksessä olevaa peltoa vähintään kolme hehtaaria. Viljelyksessä olevaksi pelloksi luetaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto sekä viljelykiertoon liittyvä kesanto ja kunnostuskesantona ilmoitettu maatalousmaa kuten myös viherlannoitusala. Puutarhakasvien osalta tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos puutarhakasvien viljelyala vuonna 2000 on vähintään puoli hehtaaria.

Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on viisi aaria.

Viljelyksessä olevaksi pelloksi ei lueta peltoa, joka on poissa viljelyksestä luopumislakelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien lopettamiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä, sellaisena kuin se on voimassa lain maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta (1326/1999) tullessa voimaan, tarkoitettujen sitoumusten nojalla.

Sukupolvenvaihdoksissa ja muissa koko tilan hallintaoikeuden muutostapauksissa sekä yksittäisen peruslohkon hallinnansiirtotapauksissa pellon hallinta-ajankohdaksi hyväksytään myöhäisempikin ajankohta maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnan tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

5 §

Aluejako

Tuki maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa aluejakoa. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

6 §

Ympäristöehdot

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa riit-

täviä maatalousmaan tai kyseisen tuotannon kannalta tarkoituksenmukaisia ympäristötoimenpiteitä, joilla on ympäristönsuojelullisia vaikutuksia. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset ympäristönsuojelun vaatimuksista.

7 §

Tuen määrä

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea maksetaan vuoden 2000 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti (mk/ha):

Tukialue	Alue A	Alue B
vehnä	500	500
ruis	800	800
sokerijuurikas	1 200	1 200
tärkkelysperuna	850	850
avomaanvihannekset, tilli ja persilja	2 650	2 350
omenat	1 220	920
marjat	300	

EU-peltokasvien tukeen oikeuttavat kasvit lukuun ottamatta vehnää, ruista, mallasohraa, rehuviljaa, säilörehunurmea ja kesantoa

Alue A	250
Alue B	140
Alueet C1 ja C2	290

Rehunurmen perusteella tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/ha):

Alueiden A ja B saaristoalueet	1 000
Muu B-alue	700
Alue A	800
Alueet C1—C4	600

Tukea voidaan maksaa vehnälle enintään 68 miljoonaa markkaa ja rehunurmelle enintään 245 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä mainitut enimmäismäärät, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Mallasohran viljelyalaaan perustuvaa tukea voidaan maksaa alueilla A ja B sekä alueilla C1—C2 pohjoinen ja saaristo enintään 25 miljoonaa markkaa. Maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen tarkemmista määräytymisperusteista. Tuki voi olla kuitenkin enintään 350 markkaa hehtaarilta.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen hakijaa kohti on alle 500 markkaa.

8 §

Tukien alentaminen ja epääminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa tai se voidaan jättää maksamatta, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole täyttänyt 4 §:n 5 momentissa ja 6 §:ssä tarkoitettuja ehtoja; tai

4) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat säännökset tuen alentamisesta ja epäämisestä.

9 §

Menettelysäännökset

Tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilan talouskeskus sijaitsee.

Helsingissä 20 päivänä tammikuuta 2000

Maa- ja metsätalousministeri Kalevi Hemilä

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkempia säännöksiä 3 §:n 5 momentissa tarkoitettun luvan hakuajasta.

10 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava EY:n komission 30 päivänä heinäkuuta 1996 (97/428/EY) annetun päätöksen tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita komission päätösten edellyttämällä tavalla.

11 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia säännöksiä tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien haku- ja valvontamenettelystä, yksityiskohtaisista tukiperusteista, maksatuksesta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 26 päivänä tammikuuta 2000.

Sitä sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2000 lähtien.

Ylitarkastaja Esa Hiiva

KASVINVIJELYN KANSALLINEN TUKI

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski Tl, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askainen, Brändö, Eckerö, Eura, Eurajoki, Finström, Forssa, Föglö, Geta, Hamina, Hammarland, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Jomala, Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä, Kalvola, Kangasala, Kaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kumlinge, Kustavi, Kuusankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Kökar, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi Tl, Lavia, Lemi, Lemland, Lempäälä, Loppi, Lumparland, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Maarianhamina, Merimasku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nauvo, No-

kia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää, Pyhärinta, Pälkäne, Rauma, Renko, Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Saltvik, Sammatti, Sottunga, Sund, Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säskylä, Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Vahto, Valkeala, Valkeakoski, Vammala, Vampula, Vehkalahhti, Vehmaa, Velkua, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Vårdö, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat.

Alueiden A ja B saaristoalueet

Ulkosaaristo

Brändö, Föglö, Houtskari, Iniö, Korppoo, Kumlinge, Kökar, Nauvo, Sottunga, Velkua ja Vårdö sekä saaria seuraavista kunnista: Dragsfjärd, Halikko, Hammarland, Inkoo, Kaarina, Kustavi, Lemland, Lemu, Merimasku, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Rymättylä, Sauvo, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku ja Uusikaupunki.

Sisäsaaristo

Saaria seuraavista kunnista: Hartola, Hauho, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kuhmoinen, Kuusankoski, Längelmäki, Padasjoki, Pälkäne, Sysmä ja Valkeala.

Manner-Ahvenanmaa

Eckerö, Finström, Geta, Jomala, Lumparland, Mariehamn, Saltvik ja Sund sekä Hammarlandin ja Lemlandin kunnista ne osat kuntaa, jotka eivät kuulu ulkosaaristoalueeseen.

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Mikkelin mlk, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkylä, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsia, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielahti, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulktila, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi,

Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värtsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki sekä Maksamaan ja Mustasaaren kunnista maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat.

Alue C3*P1*

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi ja Ylikiiminki sekä Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Kemina, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4*P4*

Kolari, Pelkosenniemi, Salla ja Savukoski sekä Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki sekä Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat.

N:o 27

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Mikkelin mlk, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomenniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula.

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapinlahti, Luhanka, Nilsiä, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski.